

Thông Tin về Chăm Sóc Sức Khỏe trong Đại Dịch COVID-19 của Sở Việc Làm và Nhà Ở Công Bằng (Department of Fair Employment and Housing, DFEH)

FAQ

Đại dịch bệnh viêm đường hô hấp do chủng mới của vi-rút corona (COVID-19) hiện đang diễn ra tại California và các khu vực khác. Thống Đốc Newsom đã tuyên bố tình trạng khẩn cấp tại California vào ngày 4 tháng 3 năm 2020. Trong quá trình diễn ra đại dịch, California đã trải qua một đợt tăng đột biến chưa từng có và theo cấp số nhân các ca mắc bệnh COVID-19 gây căng thẳng cho nhân viên chăm sóc sức khỏe và các nguồn lực y tế khác.

Vào ngày 23 tháng 10 năm 2020, Sở Y Tế Công Cộng California (California Department of Public Health, CDPH) đã công bố [Thư Gửi Tất Cả Các Cơ Quan \(All Facilities Letter, AFL 20-38.5\)](#) với hướng dẫn về thời điểm và những trường hợp mà các cơ sở chăm sóc sức khỏe nên thực hiện ngoại lệ đối với chính sách “không đón khách thăm nom”. Vào ngày 28 tháng 12 năm 2020, CDPH đã ban hành [Thư Gửi Tất Cả Các Cơ Quan \(All Facilities Letter, AFL 20-91\)](#) thứ hai yêu cầu một số cơ sở chăm sóc sức khỏe nhất định phát triển và đưa ra các chính sách chăm sóc liên tục trong giai đoạn khủng hoảng công cộng, bao gồm thông tin về cách các cơ sở này sẽ ưu tiên và phân bổ hoạt động chăm sóc y tế và điều trị trong trường hợp phải thực hiện phân phối dịch vụ chăm sóc sức khỏe.

Các cơ sở chăm sóc sức khỏe phải tuân theo hướng dẫn mới nhất của CDPH và các cơ quan y tế công cộng khác. Đồng thời, cơ sở chăm sóc sức khỏe cũng phải tuân thủ các luật dân quyền của tiểu bang và liên bang nghiêm cấm phân biệt đối xử và quấy rối. DFEH cung cấp hướng dẫn này để nhắc nhở các cơ sở chăm sóc sức khỏe về nghĩa vụ của họ trong việc tuân thủ luật dân quyền khi phát triển và thực hiện các chính sách thăm nom và chăm sóc khủng hoảng. Hướng dẫn này chỉ nhằm mục đích cung cấp thông tin và không tạo lập bất kỳ quyền hay nghĩa vụ nào riêng biệt với các quyền và nghĩa vụ theo quy định của pháp luật hiện hành.

THÔNG TIN CHUNG

■ Các luật dân quyền có hiệu lực trong thời gian diễn ra đại dịch không?

Có. Các luật dân quyền của tiểu bang và liên bang có hiệu lực trong thời gian diễn ra đại dịch và nghiêm cấm các nhà cung cấp dịch vụ chăm sóc sức khỏe phân biệt đối xử hoặc quấy rối các cá nhân dựa trên những đặc điểm được bảo vệ.

Tại California, Đạo Luật về Dân Quyền Unruh (Unruh Civil Rights Act) (Bộ Luật Dân Sự phần 51) và Bộ Luật Chính Phủ phần 11135 thiết lập các biện pháp bảo vệ chống phân biệt đối xử trong bệnh viện và các cơ sở chăm sóc sức khỏe khác. Đạo Luật về Dân Quyền Unruh áp dụng cho doanh nghiệp thuộc mọi thể loại và kết hợp các biện pháp bảo vệ của Đạo Luật Người Mỹ Khuyết Tật (Americans with Disabilities Act, ADA) liên bang và Bộ Luật Chính Phủ mục 11135 yêu cầu các chương trình hoặc hoạt động do chính phủ tài trợ ít nhất phải đáp ứng các tiêu chuẩn của ADA. Các luật về dân quyền của tiểu bang này quy định rằng nếu doanh nghiệp, chương trình hoặc hoạt động do tiểu bang quản lý hoặc đơn vị nhận tài trợ của tiểu bang phân biệt đối xử, quấy rối hoặc cung cấp dịch vụ không bình đẳng cho ai đó vì đặc điểm được bảo vệ thì đó là hành vi bất hợp pháp.

California đã ban hành [hướng dẫn](#) vào ngày 30 tháng 3 năm 2020 để nhắc nhở các nhà cung cấp dịch vụ chăm sóc sức khỏe rằng tất cả mọi người đều có quyền bình đẳng trong việc tiếp cận dịch vụ được cung cấp tại mọi cơ sở kinh doanh và cơ quan công lập – bao gồm cả các phòng khám y tế và bệnh viện – bất kể giới tính, chủng tộc, màu da, tôn giáo, tổ tiên, nguồn gốc quốc gia, tình trạng khuyết tật, tình trạng y tế, thông tin di truyền, tình trạng hôn nhân, khuynh hướng tính dục, quyền công dân, ngôn ngữ chính hoặc tình trạng nhập cư của họ.

Vào ngày 28 tháng 3 năm 2020, Văn Phòng Dân Quyền (Office for Civil Rights) liên bang thuộc Bộ Y Tế và Dịch Vụ Nhân Sinh Hoa Kỳ (U.S. Department of Health and Human Services, HHS) đã ban hành [hướng dẫn](#) nhắc nhở các thực thể được bao hàm về các nghĩa vụ và trách nhiệm pháp lý liên bang của họ theo Mục 1557 của Đạo Luật Chăm Sóc Giá Phải Chăng (Affordable Care Act) và Phần 504 của Đạo Luật Phục Hồi (Rehabilitation Act). Trong số các điểm khác, HHS nhấn mạnh rằng các nhà cung cấp dịch vụ chăm sóc sức khỏe phải “cung cấp quyền tiếp cận có ý nghĩa vào các chương trình và thông tin cho những cá nhân có trình độ tiếng Anh hạn chế thông qua việc sử dụng thông dịch viên có chuyên môn và thông qua các phương tiện khác”.

■ Vai trò của DFEH trong việc thực thi luật về dân quyền tại các cơ sở chăm sóc sức khỏe?

Trong số các luật về dân quyền khác do DFEH thực thi, sở chịu trách nhiệm thi hành Đạo Luật về Dân Quyền Unruh (Bộ Luật Dân Sự phần 51) và Bộ Luật Chính Phủ phần 11135, quy định rằng nếu doanh nghiệp, chương trình hoặc hoạt động do tiểu bang quản lý hoặc đơn vị nhận tài trợ của tiểu bang phân biệt đối xử, quấy rối hoặc cung cấp dịch vụ không bình đẳng cho ai đó vì đặc điểm được bảo vệ thì đó là hành vi bất hợp pháp. Điều này bao gồm các bệnh viện và cơ sở chăm sóc sức khỏe khác. Những cá nhân tin rằng họ là nạn nhân bị phân biệt đối xử có thể nộp đơn khiếu nại để DFEH điều tra. Tương tự như vậy, các cơ quan tiểu bang phải nộp đơn khiếu nại để DFEH điều tra khi họ có lý do hợp lý để tin rằng một trong các nhà thầu, người nhận tài trợ hoặc cơ quan địa phương của họ đã phân biệt đối xử với ai đó hoặc từ chối quyền tiếp cận đầy đủ và bình đẳng đối với các quyền lợi của bất kỳ chương trình hoặc hoạt động nào vì một đặc điểm được bảo vệ. Tìm hiểu thêm về việc nộp đơn khiếu nại với DFEH tại <https://www.dfeh.ca.gov/ComplaintProcess/>.

CÁC ĐIỀU CHỈNH HỢP LÝ DÀNH CHO NGƯỜI KHUYẾT TẬT

Trong suốt đại dịch COVID-19, các cơ sở chăm sóc sức khỏe có bắt buộc phải cung cấp các điều chỉnh hợp lý cho người khuyết tật không?

Có. Việc nhà cung cấp dịch vụ chăm sóc sức khỏe không cung cấp hoặc từ chối cung cấp điều chỉnh hợp lý khi cần thiết để giúp cá nhân khuyết tật có cơ hội hưởng lợi đầy đủ và bình đẳng các dịch vụ của nhà cung cấp là hành vi bất hợp pháp. Điều này bao gồm khả năng trao đổi thông tin với nhà cung cấp dịch vụ chăm sóc sức khỏe và tiếp cận dịch vụ chăm sóc. Một số điều chỉnh có thể không hợp lý nếu chúng làm thay đổi cơ bản bản chất của chương trình, gây gánh nặng quá mức hoặc đe dọa trực tiếp đến sức khỏe và sự an toàn của những người khác. Khi một cá nhân khuyết tật yêu cầu điều chỉnh, thì nhà cung cấp dịch vụ chăm sóc sức khỏe phải tham gia vào quá trình tương tác với cá nhân đó hoặc đại diện của họ để đánh giá xem điều chỉnh hợp lý có sẵn hay không.

Các cơ sở chăm sóc sức khỏe có bắt buộc phải cho phép người hỗ trợ có mặt để bảo đảm rằng bệnh nhân khuyết tật có thể truyền đạt nhu cầu và nguyện vọng điều trị của họ, bao gồm cả điều trị liên quan đến COVID-19 không?

Bệnh nhân khuyết tật có thể yêu cầu các điều chỉnh hợp lý cụ thể trong việc truyền đạt nhu cầu và nguyện vọng của họ liên quan đến việc điều trị, bao gồm cả quyền tiếp cận thông dịch viên và công nghệ hỗ trợ chuyên biệt. Một bệnh nhân khuyết tật có thể yêu cầu sự hiện diện của người hỗ trợ hiểu về việc quản lý chăm sóc của họ để hỗ trợ họ về thể chất hoặc tinh thần trong thời gian nhập viện hoặc giúp họ truyền đạt nhu cầu của họ, chẳng hạn như một thành viên gia đình, hộ lý chăm sóc cá nhân hoặc nhà cung cấp dịch vụ khuyết tật tương tự. Khi một bệnh nhân khuyết tật yêu cầu sự hiện diện của người hỗ trợ của họ để họ có thể tiếp cận đầy đủ và bình đẳng lợi ích từ các dịch vụ của nhà cung cấp, thì điều chỉnh này phải được cho phép với các biện pháp phòng ngừa thích hợp để ngăn chặn sự lây lan của bệnh nhiễm trùng, miễn là sau khi tham gia vào quá trình tương tác, cơ sở chăm sóc sức khỏe không thấy có gánh nặng quá mức, mối đe dọa trực tiếp đến sức khỏe và sự an toàn của những người khác, hoặc một sự thay đổi cơ bản của chương trình.

Cơ sở chăm sóc sức khỏe có thể đặt ra các hạn chế đối với khách thăm nom hoặc người hỗ trợ không?

Có. Trong đại dịch COVID-19 – khi việc ngăn ngừa lây nhiễm cho nhân viên và bệnh nhân là điều sống còn và khi nhiều cơ sở chăm sóc sức khỏe bị thiếu hụt nguồn lực nghiêm trọng – các cơ sở chăm sóc sức khỏe có thể đặt ra những hạn chế đối với khách thăm nom, bao gồm cả người hỗ trợ bệnh nhân khuyết tật. Các hạn chế hợp lý khác có thể bao gồm giới hạn số lượng khách thăm nom tại bất kỳ thời điểm nào; chỉ cho phép khách thăm nom là những người có thể đáp ứng nhu cầu hỗ trợ của bệnh nhân; sàng lọc khách thăm nom để kiểm tra bệnh có thể có và không cho phép họ ra vào nếu họ có các triệu chứng; và yêu cầu khách thăm nom phải đeo thiết bị bảo hộ cá nhân mọi lúc họ ở trong khuôn viên của cơ sở chăm sóc sức khỏe. Tuy nhiên, như đã giải thích ở phần khác trong hướng dẫn này, việc nhà cung cấp dịch vụ chăm sóc sức khỏe không cung cấp hoặc từ chối cung cấp điều chỉnh hợp lý để người khuyết tật có cơ hội hưởng lợi đầy đủ và bình đẳng các dịch vụ của nhà cung cấp khi cần thiết là hành vi bất hợp pháp.

■ Nếu một cơ sở chăm sóc sức khỏe hạn chế việc thăm nom của những người không phải là bệnh nhân do các biện pháp phòng ngừa an toàn COVID-19, thì cơ sở chăm sóc sức khỏe đó có phải cho phép ngoại lệ đối với một cá nhân khuyết tật không?

Nói chung, các cơ sở chăm sóc sức khỏe có thể hạn chế việc thăm nom do đại dịch COVID-19. Tuy nhiên, mặc dù các quan ngại về an toàn và sức khỏe cộng đồng là tối quan trọng, khi bệnh nhân khuyết tật yêu cầu có người hỗ trợ mà điều này vi phạm chính sách thăm nom của nhà cung cấp dịch vụ chăm sóc sức khỏe, thì nhà cung cấp dịch vụ chăm sóc sức khỏe phải điều chỉnh đáp ứng nhu cầu của bệnh nhân (trong khi vẫn đang thực hiện các biện pháp phòng ngừa thích hợp bao gồm cả việc ngăn chặn nguy cơ lây lan nhiễm trùng), trừ khi cơ sở chăm sóc sức khỏe thấy có gánh nặng quá mức, mối đe dọa trực tiếp đến sức khỏe và sự an toàn của những người khác, hoặc một sự thay đổi cơ bản của chương trình. Các bệnh viện phải có chính sách thăm nom dễ lấy và nhân viên tuyến đầu phải được đào tạo về các chính sách thăm nom hiện hành.

■ Các cơ sở chăm sóc sức khỏe có thể thực hiện chính sách “không cho phép thăm nom” cung cấp ngoại lệ cho một số tình trạng khuyết tật nhất định chứ không phải các tình trạng khuyết tật khác không?

Không. Cơ sở chăm sóc sức khỏe không thể tạo ra ngoại lệ chung cho những cá nhân bị khuyết tật nhất định như khuyết tật trí tuệ hoặc suy giảm nhận thức, trong khi không cho phép ngoại lệ đối với các tình trạng khuyết tật khác như khuyết tật tâm thần hoặc cảm giác.

■ Ai có thể được chỉ định làm người hỗ trợ và người hỗ trợ có thể làm gì?

“Người hỗ trợ” bao gồm bất kỳ ai có thể hỗ trợ bệnh nhân khuyết tật tiếp cận và nhận quyền lợi một cách có ý nghĩa từ các dịch vụ và chăm sóc được cung cấp tại cơ sở y tế. Họ có thể hỗ trợ việc giao tiếp, di chuyển, khả năng tiếp cận, hỗ trợ tinh thần, chăm sóc cá nhân và các hoạt động sinh hoạt hàng ngày khác. Họ có thể là người chăm sóc cá nhân được trả lương, thành viên gia đình, bạn đời hoặc người chăm sóc ít chính thức khác.

Ví dụ, một bệnh nhân có rào cản về giao tiếp liên quan đến khuyết tật có thể yêu cầu sự hỗ trợ trực tiếp của một người đáng tin cậy để tạo điều kiện giao tiếp hiệu quả với nhân viên y tế. Tương tự như vậy, một bệnh nhân có tình trạng khuyết tật ảnh hưởng đến khả năng hiểu hoặc làm theo hướng dẫn y tế của họ có thể cần một người hỗ trợ đáng tin cậy để hỗ trợ họ.

Ngoài ra, nhiều người khuyết tật dựa vào hộ lý chăm sóc cá nhân để giúp họ trong các hoạt động sinh hoạt hàng ngày, bao gồm cả việc ra vào giường hoặc lên xuống xe lăn, chăm sóc cá nhân và ăn uống. Họ có thể phát triển mối quan hệ thân thiết và tin cậy với hộ lý chăm sóc cá nhân của họ. Việc để nhân viên bệnh viện thực hiện các dịch vụ thân mật như vậy thay vì hộ lý chăm sóc cá nhân của bệnh nhân (ngay cả khi giả định rằng nhân viên bệnh viện sẵn sàng làm việc đó) có thể cản trở việc điều trị và phục hồi. Sự có mặt của hộ lý chăm sóc cá nhân của bệnh nhân có thể là một điều chỉnh hợp lý đòi hỏi phải sửa đổi chính sách thăm nom của cơ sở chăm sóc sức khỏe khi cần thiết cho sức khỏe thể chất hoặc tinh thần của bệnh nhân.

Nếu quý vị cho rằng mình là nạn nhân của hành vi phân biệt đối xử về chăm sóc sức khỏe, hãy liên hệ với DFEH.

CÁCH NỘ ĐƠN KHIẾU NẠI

Sở Việc Làm và Nhà Ở Công Bằng

dfeh.ca.gov / Số Điện Thoại Miễn Phí: 800.884.1684 / TTY: 800.700.2320

Nếu quý vị bị khuyết tật cần điều chỉnh hợp lý, DFEH có thể hỗ trợ quý vị bằng cách ghi chép thông tin của quý vị qua điện thoại hoặc, đối với những người bị điếc hoặc khiếm thính hay khiếm ngôn, thông qua Dịch Vụ Chuyển Tiếp California (California Relay Service) (711), hoặc quý vị có thể liên hệ với chúng tôi bằng thông tin bên trên.